

gaa ud paa, at vi skulle vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Det er navnlig i een Retning, at jeg troer, det vilde være nødvendigt eller dog meget ønskeligt at fremkalde en yderligere Diskussion; jeg sigter herved til Lovforslagets 2det Kapitel, som indeholder almindelige Bestemmelser om Politiets Rettigheder og Pligter, og af dette atter navnlig til § 8, der jo er en Hovedparagraf, idet der i den gives udtømmende Regler for Politiets Ret til at anholde Personer. Denne Ret til Anhøvelse af Personer er jo egentlig den, som danner, om jeg saa maa sige, Grændseffjeldet mellem den Myndighed, man af Hensyn til den almindelige Retsikkerhed maa tillægge Politiet, og det Krav, som den personlige Frihed har. Altsaa Anhøvelsesretten er egentlig det Skjel, som staaer imellem Publikum og Politiet, og hvorledes dette skal sættes, er en Sag, som vistnok er saare vanskeligt, og som navnlig saare vanskeligt udtømmende kan afgjøres i nogle faa Linier, saaledes som ffet er i denne Paragraf. Det maa nemlig vel være at forstaa saaledes, at § 8 ikke indeholder nogle aforkliffte Bemærkninger om, naar man i visse Tilfælde kan anholde en Person, men at de Regler, som staa i Paragrafen, skulle være udtømmende, saa at altsaa Politiet i alle de Tilfælde, som ikke ere nævnte her, er uberettiget til at anholde en Person. Jeg vil tillade mig at se lidt noiere paa denne § 8, men forinden tør jeg maasse henlede Opmærksomheden paa 2det Stykke i § 11, i Forbindelse med hvilket § 8 naturligen bør ses; her omtales nemlig den Ret — og vel at mærke den eneste Ret — som Politiet, for Anhøvelse har fundet Sted, har ligeoverfor enhver privat Person, og det er Retten til at spørge ham om hans Navn og Bopæl, men ikke videre; denne Ret har man ligeoverfor enhver Person. Nu skal altsaa § 8 give de yderligere Rettigheder og paapege de Tilfælde, hvori man kan gaa videre, nemlig enten forlange andre Oplysninger af en Person, eller, hvis han ikke vil give dem, da anholde ham, hvad i Grunden gaar ud paa det Samme. Man maa nemlig note klare sig, hvad der skal forstaaes ved Anhøvelse. Man tænker sig som oftest derved, at en Person

gribes af en Betjent, puttes ned i Arresten og sidder der til næste Dag, indtil han stilles for sin Dommer; men det er ingenlunde altid Tilfældet, at det gaar saaledes til, eller rettere sagt i de færreste Tilfælde gaar det saaledes til. I Reglen anholdes en Person for at bringes til Stationen — som det her hedder — eller til Politikammeret, for der at opfordres til at afgive yderligere Forklaring end den, som Betjenten kan forlange, nemlig at faa hans Navn og Bopæl at vide — det vil sige, naar det foreliggende Udkast bliver til Lov — thi for Diebliffet har Politiet paa Landet denne Ret. Det maa man altsaa holde sig for Die, at Politiet efter Lovforslaget ikke har nogen yderligere Myndighed med Hensyn til en Person end til at forlange hans Navn og Bopæl opgivet, med Undtagelse af de Tilfælde, der ere nævnte i § 8. Vilde vi nu betragte disse Tilfælde, se vi, at de ere delte i tvende Klasser: Forbrydelser og Forseelser. Politiet kan altsaa anholde en Person for det Første, naar han i Politiets Paashyn har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, for det Andet, naar han umiddelbart efter dens Udøvelse efterættes som Gjerningsmand, og for det Tredie, naar han med skjellig Grund er mistænkt for en Forbrydelse. Men hvad vil det sige: „skjellig Grund“? Det er vanskeligt at sige. Der skal foreligge en Forbrydelse, som man har Personen mistænkt for at have begaaet; men nu vil jeg bede de Herrer betænke, hvorledes det gaar til i Virkeligheden, og der er jo Mange her i Salen, som kjende disse Forhold. Naar der bliver begaaet et Mord, et Indbrud, en Brandstiftelse, skal man saa ikke kunne tage fat paa en Person, uden at man med skjellig Grund har ham mistænkt for at have begaaet denne Forbrydelse? Naar f. Ex. et Indbrud har fundet Sted, og der er set en fremmed Person i Nærheden, skulde saa Politiet for at komme paa Spor efter Forbryderen ikke have Lov til ikke alene at spørge denne Mand om hans Navn og Bopæl, men tillige forlange yderligere Forklaring af ham, for Ex. om hvor han har været netop paa den Tid, Forbrydelsen blev begaaet, kort sagt søge Oplysninger, som kunne konstatere, om Man-